

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 11.633 van 23 mei 2008
in de zaak RvV X IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Ivoriaanse nationaliteit, per faxbericht op 23 mei 2008 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 20 mei 2008 houdende bevel tot terugdrijving, aan verzoeker ter kennis gebracht op 20 mei 2008.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 mei 2008 om 09:00 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaten O. PIRARD en S. ZOKOU die verschijnen voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

Gelet op titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

X, van Ivoriaanse nationaliteit, en in het bezit van een Schengenvisum afgeleverd door de Italiaanse ambassade te Abidjan, werd op 20 mei 2008 om 05.45 uur door de grenscontrole aangehouden en ondervraagd over zijn reisdoel. Op 20 mei wordt hij in kennis gesteld dat

hem de toegang wordt geweigerd krachtens artikel 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen omdat hij niet in het bezit is van passende documentatie waaruit het doel en de omstandigheden van het verblijf blijken en omdat uit het terugkeerticket blijkt dat betrokkene een verblijf beoogt van 9 dagen terwijl zijn visum maar geldig is voor een verblijf van 7 dagen waardoor verzoeker een verblijfsduur beoogt langer dan de wettelijk toegestane verblijfsduur.

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid:

- 1 Krachtens artikel 39/82, §2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en artikel 43, §1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.
- 2 Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de wet voorziet, en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn herleid, moet de verantwoording van verzoeker van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing evident, dit wil zeggen klaarblijkelijk, dit is, op het eerste gezicht onbetwistbaar, zijn. Verzoeker dient de uiterst dringende noodzakelijkheid met concrete gegevens aan te tonen. Dit impliceert dat de rechtvaardiging tweeledig is, met name dient enerzijds aangetoond te worden dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en anderzijds dient verzoeker aan te tonen dat hij niet onredelijk lang met het indienen van zijn verzoekschrift heeft gewacht.
- 3 De bestreden beslissing tot terugdrijving werd aan verzoeker ter kennisgeving aangeboden op dezelfde dag van zijn vasthouding met name 20 mei 2008. Het verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd per faxbericht ingediend op 23 mei 2008 om 01 uur 10 dit terwijl de repatriëring voorzien is voor 23 mei om 12 uur. Zo verzoeker in het verzoekschrift voorhoudt dat hem na de ondervraging op 20 mei 2008 geen schriftelijke beslissing werd betekend, dat hij geen informatie heeft verkregen over de mogelijkheid een raadsman te raadplegen en dat de bestreden beslissing in het Nederlands werd opgesteld stelt de Raad vast dat blijkens het verslag van de grenspolitie en de bestreden beslissing, verzoeker in kennis werd gesteld van de terugdrijving na zijn ondervraging doch dat hij weigerde de beslissing te ondertekenen. Verzoeker werd vastgehouden met het oog op repatriëring en bijgevolg mag verwacht worden dat hij de nodige spoed en alertheid aan de dag legt om tijdig, dit wil zeggen binnen een tijdsbestek dat nodig is om aan de Raad en aan alle partijen betrokken in het geding de gelegenheid te geven kennis te nemen van zijn vordering derwijze dat die vordering met de nodige zorg kan worden onderzocht. Vermits verzoeker op 20 mei in de loop van de ochtend in kennis werd gesteld van de bestreden beslissing en hij pas op 23 mei om 01 uur 10 met een faxbericht zijn vordering heeft ingeleid en dit niettegenstaande hij opgesloten zat met het oog op repatriëring kan bezwaarlijk worden aangenomen dat hij diligent heeft gereageerd.

- 4 Artikel 32, eerste lid, 2° van het koninklijk besluit van 21 december 2006 stelt dat het verzoekschrift tot schorsing een uiteenzetting van de feiten dient te omvatten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Verzoeker dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat hij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat hij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.
- 5 In casu blijkt dat verzoeker aanvoert dat, hij de voordelen van een toeristische reis zal moeten missen, hij investeerde in zijn reis, hij bij terugdrijving gesignaleerd zal zijn en geen visum meer zal krijgen in de toekomst en zijn verwijdering een aantasting is zijn eer ten aanzien van de Duitse diplomatieke diensten en zijn vrienden die op de hoogte zijn van zijn situatie.
- 6 De Raad stelt vast dat de investeringen die verzoeker gedaan heeft geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel is vermits hij ingeval de bestreden beslissing onwettig zou worden bevonden een schadevergoeding zou kunnen vorderingen voor de geleden schade. Verder valt er niet in te zien hoe verzoeker eer of reputatie ten aanzien van de Duitse diplomatieke diensten en zijn vrienden hem in het gedrang zouden kunnen brengen, tenzij hij zelf ruchtbaarheid zou geven aan deze terugdrijving. Dit nadeel vloeit derhalve niet voort uit de bestreden beslissing. Tot slot merkt de Raad op dat verzoekers bewering dat hij gesignaleerd zal worden en in de toekomst geen visum meer zal krijgen een blote bewering is dat niet wordt gestaafd en bovendien niet zou voortvloeien uit de bestreden beslissing maar wel uit het gedrag van verzoeker zelf. Derhalve wordt het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet aangetoond.
- 7 Er is niet voldaan aan de opgelegde voorwaarden zoals voorzien door artikel 39/82, §2, van de vreemdelingenwet en artikel 43, §1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig mei tweeduizend acht door:

mevr. M.-C. GOETHALS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. VAN CAMP, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN CAMP.

M.-C. GOETHALS.